

“Dan verkoop je toch de boot”

Met de boot op een trailer naar Kroatië

Bertus Braakhekke

Na de zomer van 2013 valt voor Lotty en Bertus Braakhekke de beslissing hun Jangada te verkopen omdat ze graag meer in de zon willen zeilen.

In 1991 zetten we met de aanschaf van een Cinderella 22 onze eerste stap naar het serieuze zeilwerk. Met dit polyester zeiljachtje, met alles erop en eraan, begonnen we vanuit Zwartsluis op de Beulakkerwilde. Daarna, inmiddels lid van Toerzeilers, volgden vanuit Ketelhaven: Ketelmeer, IJsselmeer en de Zeeuwse wateren. In 2000 verkochten we de Cinderella en werd de Jangada, een Friendship 28,

naar Deense wateren. Dat was in 2002 ook al de bedoeling, maar omdat de wind toen uit de verkeerde hoek kwam, werd het Engeland. We kwamen in St. Katherine Dock in Londen terecht. In 2011 en 2013 bezeilden we met de Jangada de Nederlandse-, Belgische- en Franse Noordzeekust.

Alleen met mooi weer

Maar na al onze zeiltochten in de Noord Europese kustwateren bleef de zon toch trekken. In 2007 en 2010 hebben we daarom, vanaf Kos, bare-boat gecharterd in de Griekse Dodekanesos. Hierdoor misten we de zon en het warme zwemwater in Noord Europa steeds meer. Daarbij kwamen de onderhoudszorgen en -kosten van een grotere boot, zodat we steeds vaker dachten: “Dan verkoop je toch de boot!”

Binnen twee weken was de Jangada verkocht en daar zaten we dan, bootloos. Eerder hadden we al overwogen op zoek te gaan naar een trailerbare boot om daarmee naar de zon te rijden. Binnen drie weken viel onze keus op een Dehler Varianta 65 met een goedgekeurde trailer. In 2014 vonden we daarmee vier weken zon in: Nederland! In deze weken raakten we vertrouwd met dit bootje, dat we de naam Berlot gaven. Deze vier weken leverden ons een aantal belangrijke ervaringen op. Alleen met mooi weer is het meerdaags kamperen op een boot van dit formaat te doen. We deden

En daar zaten we dan, bootloos

ons eigendom. Met het inmiddels behaalde Klein Vaarbewijs I en II en het Basiscertificaat Marifonie moest het ICC voldoende zijn om buitengaats te gaan. In de meerweekse vakanties van 2007, 2009 en 2012 zeilden we door de Duitse Bocht en Noord-Oostzeekanaal

Vreemde eend in de bijt op doortrek-camping aan de A9 bij Greeding

wat aanpassingen aan de boot. De Varianta-oplossing van de fokroller met het eindloze lijntje vervingen we door een Plastimo rolreef. Alle zeilbedieningen moesten vanuit de kuip verricht kunnen worden. Nadat we een extra marifoonhoorn-bevestiging in de kuip gemaakt hadden en we een reservewiel aangeschaft hadden, waren we klaar voor een rit naar het warmere zuiden.

Naar Kroatië

In de winter 2014-2015 besluiten we in mei 2015 in Kroatië te gaan zeilen. We lezen ons in en kopen kaarten voor de Noord Adria. We hebben besloten voor een tewaterlating met een kraan van Marina Punat op het eiland Krk. Na het merendeel van de spullen, inclusief de buitenboordmotor, in de auto te hebben geladen, rijden we vanuit Hardenberg weg. In Greeding, vóór Ingolstadt aan de A9, overnachten we in de boot op een camping. Een boot op een trailer is een wat vreemde eend in de bijt op een doorgangscamping vol caravans en campers. De volgende dag rijden we vlot via München en Salzburg de A10 door Oostenrijk. Bij de Sloveense grens duiken we de Karawankentunnel in naar Ljubljana om vandaar de autoweg naar Rijeka te nemen. Hier nemen we de autoweg in de richting Split en slaan af

Met kraan te water in Marina Punat

naar Otok Krk (otok = eiland) en rijden over de tolbrug het eiland op voor de laatste kilometers naar Punat.

Bij Marina Punat spreken we de tewaterlating met de hydrolift (à € 52,-) voor morgen af. Er staat een forse 7 bft. die ook de volgende dag nog zal aanhouden. De tewaterlating verloopt vlotjes. Vanwege de harde doorstaande wind adviseert de havenmeester ons om aan het ponton te blijven liggen.

We beperken ons dit jaar tot het wat kortere werk

We vinden op camping Pila in Punat stalling voor auto en trailer voor de komende drie weken (à € 5,- per nacht), waarmee ons avontuur in de Golf van Kvarner begint. Voor het jaarvignet om in Kroatië te mogen varen, kun je op zondag niet terecht bij de Kapetanija van Punat. Dus stappen we hier op maandagmorgen naartoe en betalen voor een jaar 662 Kuna (= € 88,-) inclusief drie weken toeristenbelasting. Omdat we voor een bootje van 6.50 meter een liggeld van € 28,- wel een fors bedrag vinden, verkassen we naar de gemeentehaven.

De Jangada in 2012 onderweg naar Denemarken)

Baska

Omdat we wat startproblemen hebben (letterlijk en figuurlijk) met onze buitenboordmotor, besloten we geen grote oversteken vanaf Krk te maken. We beperken ons dit jaar tot het wat kortere werk. We maken een tocht naar het zuiden van Krk, liggen in prachtige baaien, waaronder Uvala Bracol en varen naar Baska. We krijgen een plekje een het eind van de havenpier.

Het historisch centrum van Rab ligt pal aan de haven

De volgende morgen komt de havenmeester met de mededeling dat hij ons met een collega zal verleggen naar een meer beschutte plek vanwege een stormverwachting van 10 tot 12 bft. voor de komende twee dagen. Dit doet ons besluiten wat warmere spullen van de boot te halen en we vinden voor twee dagen een appartementje in het centrum van Baska.

Na 30 jaar terug in Porec

Stralend weer

Na twee dagen is het opnieuw stralend weer en dus wagen we de overstek van 15 mijl naar de grote baai Supertarska Draga van het eiland Rab. Voor een maaltijd in het hooggelegen restaurant Belvedere liggen we gratis aan het restaurant-steiger. De haven van Rab bereiken we langs de westkant van het eiland. Het historisch centrum van Rab ligt pal aan de haven. We maken de terugtocht weer via Uvala Bracol naar Krk en vinden in de gemeentehaven van Krk-stad weer een prachtig plekje. Vanuit deze historische stad verkennen we de westkant van het grote eiland opnieuw met prachtige baaien. We hebben in 2015 genoten van drie weken Kroatië-avonturen. Dertig jaar geleden waren we voor het laatst in Istrië, waar we tien jaar lang, met onze kinderen, min of meer vaste Kroatië-gangers op campings waren. We kenden het land nu niet meer terug en hopen zeker nog een keer zeilend terug te komen. 🌐

Elektrolyse

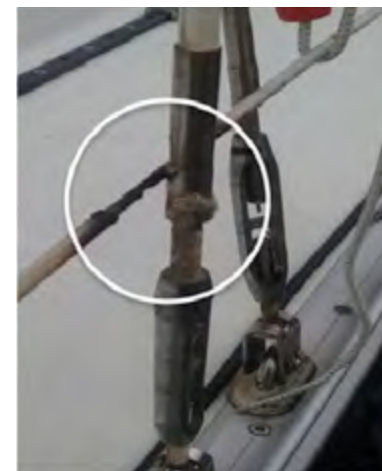
Peter Lijnkamp

Wij varen met veel plezier een Beneteau Oceanis Clipper 323 uit 2005, die we in 2009 van de eerste eigenaar gekocht hebben.

In 2015 zagen we voor het eerst roest op het voordek verschijnen bij de doorvoeren van de preekstoel. De groene algaanslag op het aluminium potdek bleek hardnekkig en moeilijk te verwijderen.

In 2016, voordat we met vakantie gingen, hebben we de preekstoel laten repareren. Nadat we weer op zout water geweest waren, was de roest in alle hevigheid terug.

Bij het aanmeren in Veere zagen wij vonken bij de verstaging. Er bleek 12 volt te staan op de zeereelingdraad, die af en toe op de verstaging sluiting maakte. Bij eigen onderzoek constateerden we dat het in de groep Cabinlight zat. Dus hebben we alles wat op die groep was aangesloten nageplouzen, maar niets kunnen vinden. Het vreemde was dat de zekering van die groep er nooit was uitgesprongen. Ten einde raad heb ik een monteur gebeld die zelfs nog om 20:30 uur aan boord

kwam. Bij toeval ontdekte hij dat er een 12 volts draadje onder de scepterpot klem zat. Vanaf de bouw van de boot heeft dit eronder vast gezeten.

Aan de importeur heb ik het een en ander voorgelegd. Die verwijst ons naar Beneteau, juridische afdeling met betrekking tot product-aansprakelijkheid.

Bij het aanmeren in Veere zagen wij vonken bij de verstaging

Kan het zijn dat ik bij de vorige eigenaar moet zijn wegens een verborgen gebrek? Wie het weet mag het zeggen. Het is heel jammer dat de boot waar wij zo zuinig op zijn, nu een gehavend potdek heeft. De verbrande draden van de zeereeling moeten vervangen. De reparatie van de preekstoel is duidelijk. Een accu die maar drie jaar mee ging? Is dat tot elektrolyse te herleiden? Ik was in mijn vakantie liever niet met deze problemen bezig geweest.

Zonder geluk vaart niemand wel. We hadden naar de oorzaak wel dagen kunnen zoeken, maar het zat ons wat dat betreft wel mee. 🌐

